

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. JUDr. Ludmilou Lejnarovou, advokátkou, se sídlem Praha 4, Růženínská 904, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2006, č. j. 2 Ca 1/2006 – 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 6. 2006, č. j. 2 Ca 1/2006 – 37, zamítl žalobu žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2005, č. j. 550/721/OVSS-VI/05-Záb, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 27. 7. 2005, č. j. 5/OP/7518/05/Be/341. Tímto rozhodnutím Česká inspekce životního prostředí uznala žalobce vinným z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a uložila žalobci pokutu ve výši 15 000 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) obsáhlou kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel požádal o odkladný účinek kasační stížnosti a navrhl, aby byl napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušen.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze byl dne 24. 7. 2006 doručen zplnomocněnému zástupci stěžovatele JUDr. Jiřímu Vrbovi, což zástupce stěžovatele potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozhodnutí je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno v pondělí dne 24. 7. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 25. 7. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 7. 8. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 7. 8. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Městskému soudu v Praze na poště P. pod č. až dne 8. 8. 2006, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2006, č. j. 2 Ca 1/2006 – 37, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

O vrácení zaplaceného soudního poplatku je příslušný rozhodnout Městský soud v Praze, neboť podle ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu